

Achtergrond van “Bakwit Iskul”

Nelson Mandela heeft eens gezegd: “ onderwijs is een machtig wapen dat je kunt gebruiken om de wereld te veranderen”.

Lumads

De Filipijnen heeft vele inheemse bevolkingsgroepen, waarvan de grootste die van de “Lumads” is. De Lumads leven verspreid in vele inheemse dorpen van het grote eiland Mindanao, het zuidelijke gedeelte van de Filipijnen. De meeste Lumads ervaren grote armoede en schending van mensen rechten: bedreigingen door het leger, gedwongen sluiting van hun scholen , en het ergste nog geforceerde evacuatie.

We vragen ons af wat is er toch aan de hand?

Buitenlandse bedrijven en rijke Filipijnen

De Filipijnen is een van de landen die buitenlandse maatschappijen toelaat om op grote schaal mijnbouw te ondernemen vooral op het eiland Mindanao dat enorm rijk is aan verschillend soorten grondstoffen als goud, zilver, koper en vele andere mineralen.

Die buitenlandse maatschappijen gebruiken hun rijke Filipijnse vrienden en relaties om het land binnen te komen, kopen regering leiders om met grote bedragen geld, en kunnen dan verder hun gang gaan in de plundering van het land, bijgestaan door het leger. De ongelooflijke vernieling van bossen, vruchtbare landbouw grond en de zinloze opgraving, zijn onuitsprekelijk en veelal onherstelbaar. Dat is heel erg.

Maar het aller ergste is dat de oorspronkelijke bewoners, de Lumads, machteloos staan tegenover de indringers, die het leger gebruiken om de Lumads angst aan te jagen door huizen in brand te steken, zo maar mensen op te pikken, en sommigen te folteren om hen te dwingen hun land te verlaten.

Scholen

De Lumads hebben hun eigen scholen en hebben door de Jaren heen hun eigen onderwijs programma ontwikkeld gebaseerd op eigen cultuur en levensbehoefte. Ze zien dat als de sleutel om hun verwaarloosde, onderdrukte en misbruikte situatie langzaam maar zeker om te buigen en te zorgen dat de komende generatie van Lumads wel kan zeggen wat er aan de hand is.

Lumad-kinderen leren de grote waarde kennen van eigen cultuur, ontdekken de gave van hun rijke land met uitgestrekte tropische wouden en worden bewust van de overvloedige gave van kruiden, eetbare planten, en de beschermende natuur. Met plezier kunnen ze luisteren naar het “zingen” van de vele soorten vogels en de geluiden van andere dieren.

En het zijn juist de scholen van deze Lumads die voor de rijke onderdrukkers, de grootste bedreiging vormen in hun onmenselijke praktijken van onderdrukking en exploitatie, want die scholen vormen de toekomstige verdedigers van het land van hun voorvaders. Het is tragisch dat juist om deze reden vele Lumad scholen gedwongen werden om te sluiten van wege het gebrek aan leerlingen door de ontheemding en door de militarisering van hun gemeenschappen. Het resultaat is natuurlijk de ontwrichting van het onderwijs van de Lumad leerlingen.

Maar er is het laatste jaren veel meer aan het licht gekomen,

sinds de verkiezing drie jaar geleden van Duterte als president. Documentatie laat zien dat van juli 2016 tot april 2018 ongeveer 535 bedreigingen zijn gemeld op Lumad scholen in Mindanao, bestaande uit onwettige arrestatie, foltering, bezetting van scholen door soldaten, vermoorden van onderwijzers, ouders en zelfs leerlingen. Verleden jaar dreigde de president om Lumad scholen te bombarderen.

In een afgelegen plaats werden de school en 20 huizen in brand gestoken, op andere plaatsen werd het schoolgebouw vernield, ouders werd gezegd geen regerings bijstand meer te krijgen als ze doorgaan met hun kinderen naar de Lumad scholen te sturen.

2500 leerlingen, ouders en onderwijzend personeel werden opgeroepen en geforceerd om openlijk te verklaren "Rebels" te zijn en zich vrijwillig over te geven.

Aan het begin van het schooljaar in Juni 2018 kregen we bericht vanuit 4 provincies in Mindanao dat soldaten hun tenten hadden opgeslagen in of naast de Lumad scholen en verhinderden leerlingen de school binnen te gaan. Onderwijzers werden bedreigd met arrestatie als ze zouden doorgaan met het onderwijs.

Het is inderdaad een herhaling ,maar wellicht nog erger, dan wat er gebeurde gedurende de donkere dagen van de Staat van Beleg onder President Marcos. Het aantal Lumad leerlingen dat met ouders heeft moeten evacueren is het laatste jaar opgelopen tot over de drie duizend.

Velen zijn opgevangen in andere streken in Mindanao. Ook andere gebieden in het land en zelfs in Manila zijn groepen Lumad kinderen te vinden. Bovendien zijn 56 scholen gesloten met het gevolg dat ongeveer 2200 Lumad leerling voor gesloten deuren staan omdat soldaten de scholen hebben bezet.

En dat alles omdat een handvol buitenlandse maatschappijen samen met lokale handlangers hun toekomst bedreigd voelen door de jeugdige Lumads die hongeren naar onderwijs en een eind willen maken aan onwetendheid, onderdrukking en slavernij. Ze nemen het niet dat President Duterte oorlog heeft verklaard tegen de scholen van de Lumads.

Het is een algemeen geaccepteerd idee dat onderwijs niet beperkt is tot de vier muren van een klaslokaal. Het is te vinden buiten het klaslokaal, in de dorpen, de kleine gehuchten, tussen de kolossale bomen enz. en dat heeft ondanks de onmenselijke situatie van de Lumad scholen, een verrassend nieuw school-idee teweeg gebracht, nl. **de Evacuee school** .

Bakwit-Iskul, de Evacuee school

Niettegenstaande de moeilijke situatie, de Evacuee School, of zoals we die hier noemen de "Bakwit Iskul", wil de pijnlijke ervaring van ontheemding omzetten in een gelegenheid voor eenheid en vastberadenheid. Geen haatgevoelens opwekken, maar zoveel mogelijk verschillende groepen, en gemeenschappen bij elkaar brengen en allen warm te maken om bij te dragen aan de actie en strijd van de Lumads en alle mensen in Mindanao voor landbezit, menselijke rechten, rechtvaardigheid en vrede.

De Bakwit iskul is een mobiele school, niet perse gebonden aan een zekere plaats. De grote waarde die de Lumads hechten aan een school, werd zeer duidelijk uitgedrukt door een leerling van een van de Bakwil Iskul: *"Het is moeilijk om te evacueren. Het is moeilijk om in een plaats te leven waar je niet thuis hoort. Maar het is veel moeilijker om onze school kwijt te raken... Het komt op ons af alsof we ons land hebben verloren..... onze toekomst!"*

Vraag

De leider van de Lumads in Mindanao heeft ons gevraagd of we iets wilden doen voor de leerlingen in TALAINGOD , een kleine dorp in de bergen in het zuiden van Mindanao waar veel evacuees hun toevlucht hebben genomen. Het filmpje , "Bakwit Iskul" dat we maken voor de drie scholen heeft als doel bevoorrechte leerlingen te vragen een helpende hand uit te steken naar de leergierige Lumad evacuees in dit kleine dorpje om ook **leerlingen** te kunnen zijn.